

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jsou soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Danuše Červenkové a soudců JUDr. Lubomíra Velce a JUDr. Vladimíry Čítkové ve věci žalobce: **Josef Hejtmánek**, nar. 6.3.1925, bytem Mimoň, Pod Ralskem 631/16, zast. Mgr. Petrem Kočím, advokátem se sídlem v Praze 6, Na Štáhlavce 1105/6, proti žalované: **Konfederace politických vězňů České republiky**, Praha 2, Škrétova 44/6, IČ: 00417581, **o zaplacení 1.012,-Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 30. října 2009, č.j. 27 EC 20/2009-40,

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se m ě n í tak, že se řízení **ne z a s t a v u j e**.

O d ů v o d ě n í

Napadeným usnesením soud I. stupně rozhodl, že se řízení zastavuje, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a konečně, že se žalobci po právní moci usnesení vrací soudní poplatek v částce 300,-Kč z účtu Obvodního soudu pro Prahu 2. V odůvodnění uvedl, že se žalobce domáhá na žalované jako občanskému sdružení zaplacení zažalované částky jako náhrady škody, která mu měla být způsobena v důsledku rozhodnutí předsednictva žalované o pozastavení členství žalobce. Podle žalobce je toto rozhodnutí v rozporu se stanovami žalované. Škoda měla být žalobci způsobena tím, že žalovaná v důsledku pozastavení členství odmítla žalobci prodloužit slevovou kartu Českých drah, na níž má žalobce nárok, a žalobce si musel kupovat jízdenky za plnou cenu. Soud I. stupně s odkazem na § 7 odst. 1, § 103 o.s.ř. a § 15 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, dospěl k závěru, že věc nespadá pod žádný okruh právních vztahů uvedených v ust. § 7 odst. 1 o.s.ř., když se v daném případě jedná o vnitřní záležitost občanského sdružení. S ohledem na § 7 odst. 3 o.s.ř. může soud v těchto záležitostech rozhodovat pouze za podmínek daných zvláštními předpisy, v daném případě za podmínek § 15 zák. č. 83/1990 Sb. Na základě tohoto ustanovení se může žalobce domáhat pouze určení, zda konkrétní rozhodnutí příslušného orgánu sdružení, proti kterému není již v rámci sdružení žádný opravný prostředek, je či není v souladu se zákonem a stanovami. Státní orgány a soudy nevyjímaje v žádném případě nejsou oprávněny zasahovat do vnitřních záležitostí občanských sdružení, a to navíc za situace, kdy není ani napadáno konkrétní rozhodnutí. Soud by mohl rozhodovat pouze takový spor mezi občanským sdružením a jeho členem, který by vycházel z jiných právních vztahů, které nesouvisí se vztahy uvnitř občanského sdružení. Tak tomu ale v tomto případě není. Z uvedených důvodů soud I. stupně s odkazem na § 104 odst. 1 o.s.ř. řízení zastavil. Výrok o nákladech řízení odůvodnil § 146 odst. 2 o.s.ř., když žalobce zavinil, že řízení muselo být zastaveno, ale žalované žádné náklady nevznikly. O vrácení soudního poplatku rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.

Proti usnesení podal včas odvolání žalobce. Podle něj soud I. stupně věc nesprávně posoudil, když ani jím citované ani žádné jiné zákonné ustanovení nevylučuje, aby člen občanského sdružení uplatnil vůči tomuto sdružení nárok na náhradu škody, a to buď souběžně s určovací žalobou podle zák. č. 83/1990 Sb. anebo i samostatně. Žalobce má za to, že proti domnělému rozhodnutí představenstva žalované ani žalobou úspěšně brojit nemůže, neboť se jedná o rozhodnutí materiálně za hranicí pravomoci a po stránce formální neurčité a nepřezkoumatelné. Předsednictvo žalované nemá pravomoc rozhodnout o pozastavení žalobcova členství v žalované, takové rozhodnutí je nicotné a nemá právní účinky. Odmítnutí žaloby představuje podle žalobce odepření soudní ochrany. Z toho důvodu navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Žalovaná ve vyjádření k odvolání odkázala na své vyjádření k žalobě. V něm uvedla, že žalobci bylo členství v žalované skutečně pozastaveno. Nestalo se tak rozhodnutím předsednictva, ale rozhodnutím smířčí komise ze dne 5.3.2008 a toto rozhodnutí je plně v souladu s čl. 19 odst. 1 stanov žalované jakož i čl. 21 odst. 1 Organizačního řádu. Rozhodnutí komise je konečné. Z uvedených důvodů žalovaná navrhla potvrzení napadeného usnesení.

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle § 219, § 219a o.s.ř., aniž k tomu nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.) a odvolání shledal opodstatněným.

Soud I. stupně postavil svůj závěr o nedostatku pravomoci soudu projednat a rozhodnout tuto věc na argumentaci, že státní orgány a soudy nevyjímaje nejsou oprávněny jakýmkoliv způsobem zasahovat do vnitřních záležitostí občanských sdružení a ukládat jim, jak mají v konkrétní věci ve vztahu ke svým členům postupovat, a to navíc za situace, kdy zde není ani napadáno konkrétní rozhodnutí orgánu občanského sdružení. V této souvislosti odkázal na ust. § 15 odst. 1 zák. č. 83/1990 Sb., podle kterého považuje-li člen sdružení rozhodnutí některého z jeho orgánů, proti němuž již nelze podle stanov podat opravný prostředek, za nezákonné nebo odporující stanovám, může do 30 dnů ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 6 měsíců od rozhodnutí požádat okresní soud o určení, zda je takové rozhodnutí se zákonem a stanovami. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce v projednávané věci toto právo nevyužil, když nepožádal soud o určení, zda rozhodnutí orgánu žalované, kterým bylo rozhodnuto o pozastavení jeho členství v žalované, je v rozporu se zákonem nebo stanovami. Ústavní soud ČR ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 90/06 uvedl, že právní úprava práva na svobodné sdružování je založena na principu odloučenosti od státu, na principu samosprávy, do níž stát nesmí nijak zasahovat, neboť mu to zakazuje ústavní princip odluky soukromoprávních korporací spolkového práva od státu, a též na principu práva člena na soudní ochranu proti rozhodnutí orgánu společnosti, které je v rozporu se zákonem nebo stanovami, příp. jiným vnitřním předpisem. *Pokud toto právo není využito, je případný následný soudní přezkum limitován; může se koncentrovat pouze do posouzení, zda byl dodržen procedurální postup při přijímání příslušného rozhodnutí.* Citovaný právní názor Ústavní soud vyslovil v řízení, v němž se člen občanského sdružení domáhal na tomto sdružení žalobou na plnění zaplacení dlužné částky z titulu majetkového vypořádání. Připustil, že kromě žaloby podle § 15 odst. 1 zák. č. 83/1990 Sb. se mohl žalobce domáhat žalobou zaplacení částky, o kterou měl být při majetkovém vyrovnání v souvislosti se zánikem členství krácen. Podle názoru odvolacího soudu na základě shora uvedeného žalobci v tomto řízení nic nebrání v tom, aby se žalobou domáhal náhrady škody, která mu měla být způsobena předmětným rozhodnutím orgánu žalované.

Ze shora uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení podle § 220 odst. 3 o.s.ř. změnil tak, že řízení se nezastavuje. V důsledku toho pozbyly na významu související výroky o nákladech řízení a o vrácení soudního poplatku. V dalším řízení soud I. stupně nárok

žalobce meritorně projedná a o věci rozhodne s přihlédnutím k závěrům vyplývajícím ze shora citovanému nálezu Ústavního soudu.

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Praze dne 23. března 2010

Mgr. Danuše Červenková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Dastychová